

море. Тѣзи земи заематъ голѣмата източна часть на Балканския полуостровъ и се отличаватъ съ своята красота и съ своето плодородие. Това е бащинията на българитѣ — тѣхно отечество.

Балканскиятъ полуостровъ се спуща съ много шипове, малки източни полуострови, дълбоко въ голѣмото Сръдиземно море и е обграденъ съ малкитѣ морета: Адриатическо, Ионийско, Егейско (Бѣло море), Мраморно и Черно море (гледай картата). Около него има много малки острови, а по-на югъ единъ поголѣмъ островъ, на име Критъ. Балканскиятъ полуостровъ въ старо време билъ скаченъ съ Мала-Азия, но по-сетне станали голѣми земетръси, сушата се разпукнала, дъното хлътнало, дето е сега Егейско и Мраморно море, водата отъ Сръдиземно море заляла низинитѣ, а останали да се подаватъ само върховетѣ на високитѣ планини, като острови. При едно земетресение се отворили протоцитѣ Дарданелски и Босфора, които отдѣлили полуострова отъ Мала Азия.

Балканскиятъ полуостровъ изобщо е планинистъ, но между планинитѣ има голѣми и плодородни низини и полета, най-хубавитѣ отъ които (Дунавското и Тракийското) за добра честь се намиратъ въ България. Въ полуострова нѣма ледени планини, като Швейцарскигѣ Алпи, та да не може да се живѣе по тѣхъ, нито страшни гори, като индийскитѣ Хималаи, по които дебнатъ човѣка всѣкакви грабливи и кръвожадни животни, като пантерата, тигъра, хиената, лѣва, или отровнитѣ многобройни едри и дребни змии и насѣкоми. По него сжщо така нѣма голѣми блата съ гниещи треви, източници на смъртоносна треска (малария), нито силно разлѣни и съ много устия рѣки, дето се плодятъ и хъркатъ грозни крокодили съ дълги муцуни и остри зъби. Климатътъ на полуострова е умѣренъ